

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 862/2015
06.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ј., због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К 13/14 од 24.02.2015. године и Вишег суда у Врању Кж 187/15 од 28.04.2015. године, у седници већа одржаној 06.10.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К 13/14 од 24.02.2015. године и Вишег суда у Врању Кж 187/15 од 28.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К 13/14 од 24.02.2015. године, окривљени Г.Ј. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени за време од једне године, по правноснажности пресуде, не учини неко друго кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади суду трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде, док је оштећено ШГ „В.“ ШУ „С.“ упућено на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж 187/15 од 28.04.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Г.Ј. и потврђена пресуда Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К 13/14 од 24.02.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Г.Ј., адвокат Д.П., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона на штету окривљеног из члана 439. тачка 1) у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане правноснажне пресуде тако што ће донети пресуду којом се окривљени Г.Ј. ослобађа од оптужбе.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да дело за које је окривљени Г.Ј. правноснажно осуђен није кривично дело. Према ставу одбране, у конкретном случају се не ради о службеним исправама са неистинитим подацима. Предметне исправе, отпремнице, су сачињене искључиво по правилима пословања оштећеног предузећа Ш.Г. „В.“ Ш.У. „С.“ и то по налогу руководиоца у оштећеном предузећу, односно по налогу лица која су окривљеном претпостављена, што све указује да окривљени није поступио са директним умишљајем.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву оцењује као неосноване. Наиме, првостепени суд је, након што је на главном претресу извео доказе, правилно и потпуно утврдио чињенично стање те је извео правилан закључак да из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела наведених у изреци првостепене пресуде, произлазе сви објективни и субјективни елементи бића продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, те су предметне кривично-правне радње окривљеног Г.Ј. правилно правно квалификоване као продужено кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, да је побијаним правноснажним пресудама повређен кривични закон, одредба члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени као неосновани. Такође, како је ова повреда кривичног закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3. став 4. другостепене пресуде, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Наводима у захтеву којима се указује да првостепени суд није правилно ценио исказе сведока У.Т., Ј.К. и В.В., те другим наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП, која одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те о овој повреди Врховни касациони суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**